

על אורן ויונתן: תרצה ארגמן, מחנכת הכיתה י"ב

אורן ויונתן, בני קבוצת כריש, יחרטו בליבי כשני חניכים אשר היו כל כך שונים במראה החיצוני שלהם, וכל כך שונים באופיים, יחד עם זאת הם היו כל כך דומים, בעיקר בהשקפת עולמם לגבי המחויבות שלהם לחברה למדינה ולצבא בכלל זה- אמונה שהובילה אותם אל הסוף המר- יהי זכרם ברוך!

יונתן,

האסוציאציה הראשונית היא של נער מלא קסם, שופע חן, תמיד עם חיוך ואור בעיניים. על פניו יונתן הצטייר כאדם הלוקח את החיים בקלילות, הוא אהב את החיים וניצל כל רגע לבילוי וכיף. ככל שחודרים פנימה, רואים אדם נבון מאוד, בוגר מאוד, רציני וחושב. כבר בשלבים מוקדמים של בית הספר עשה יונתן את הבחירה שלו- מוזיקה וכמה שיותר מוזיקה. כדי שגם ההורים שאותם כל כך אהב והעריך יהיו מרוצים- הוא גם למד וסיים את בית הספר בהצלחה רבה. בכלל היה חשוב לו ליונתן לרצות את כולם- הוא ידע ללכת בין הטיפות, הוא ידע לתמרן בין האהבות והרצונות שלו לבין הדרישות של הסביבה והחברה. אף פעם לא הייתה סיבה לאיש לכעוס עליו- אשף התמרונים קראתי לו.

יונתן התברך בכישרים רבים, הוא היה ספורטאי מצטיין, מוזיקאי מוכשר מאוד, יחד עם חבריו הקים להקה. כאמור המוסיקה הייתה האהבה הגדולה שלו. כמה שמחנו והתרגשנו כאשר בכיתה יב' יונתן הופיע עם חבריו, תחילה ניגן ושר בביישנות, השתחרר בהדרגה וסחף את כולם.

כבר בכיתה יא' יונתן חשב יונתן השירות הצבאי - הוא רצה לעשות את השירות הכי משמעותי והכי הכי שאפשר- וכך היה עד הסוף המר.

אורן,

אורן היה אדם חרוץ ביותר! החיים שלו היו מתוכננים היטב בראשו, הוא ידע תמיד מה יהיה השלב הבא בחייו- ותמיד בחריצות, בנחישות ובביטחון היה עסוק להגשים את השלב הבא בתכניתו. החיים עם אורן לא היו כל כך קלים, כשם שהוא תבע מעצמו כך הוא גם דרש מהסביבה, הוא היה איש עקרונות, עקשן, ללא פשרות. אורן הציב לעצמו רף מאוד גבוה- ולשם הוא שאף למשוך את כולם.

היו לו לאורן עוצמה וכוחות אדירים- היה לו אופי של מנצחים- אם הוא החליט- אז לא משנה כמה קשה, (ואכן היה קשה) הוא הלך על זה עד הסוף. כמחנכת, ראיתי איך החלטת שאת כל כולך אתה מתעל ללימודים- בסוף יא' בחרתי להעניק לך תעודת הצטיינות- כי חשבתי שהיה לכולנו מה ללמוד ממך.

גם בצבא לא טמנת ירך בצלחת- גם שם הגעת רחוק. יחד עם העשייה למען הגשמת מטרותיך- ידעת גם לצחוק, ליהנות, לבלות ולתרום.

השנה האחרונה איתך- זכורה לי כשנה שעל הנייר הייתי המחנכת שלך- אך בפועל היית רחוק מלהיות חניך- היית לאדם הכי בוגר ואחראי שהכרתי-בית הספר היה רק מסגרת הפורמאלית עבורך.

באהבה רבה, תרצה.

27.8.2006